

Dramblys **DRA**
vėl ėmė eiti. Ir po kiek
laiko įžengė į džungles. Dairo-
si uodas **UDO** ir nieko nesupran-
ta – atsitūpė pailsėti vidury lauko,
o atsidūrė tankiame miške.

– Nieko nesuprantu, – sako **UDO**.

– Nieko nesuprantu, – sako **DRA**.

Abu vėl girdi, kad kažkas kalba.

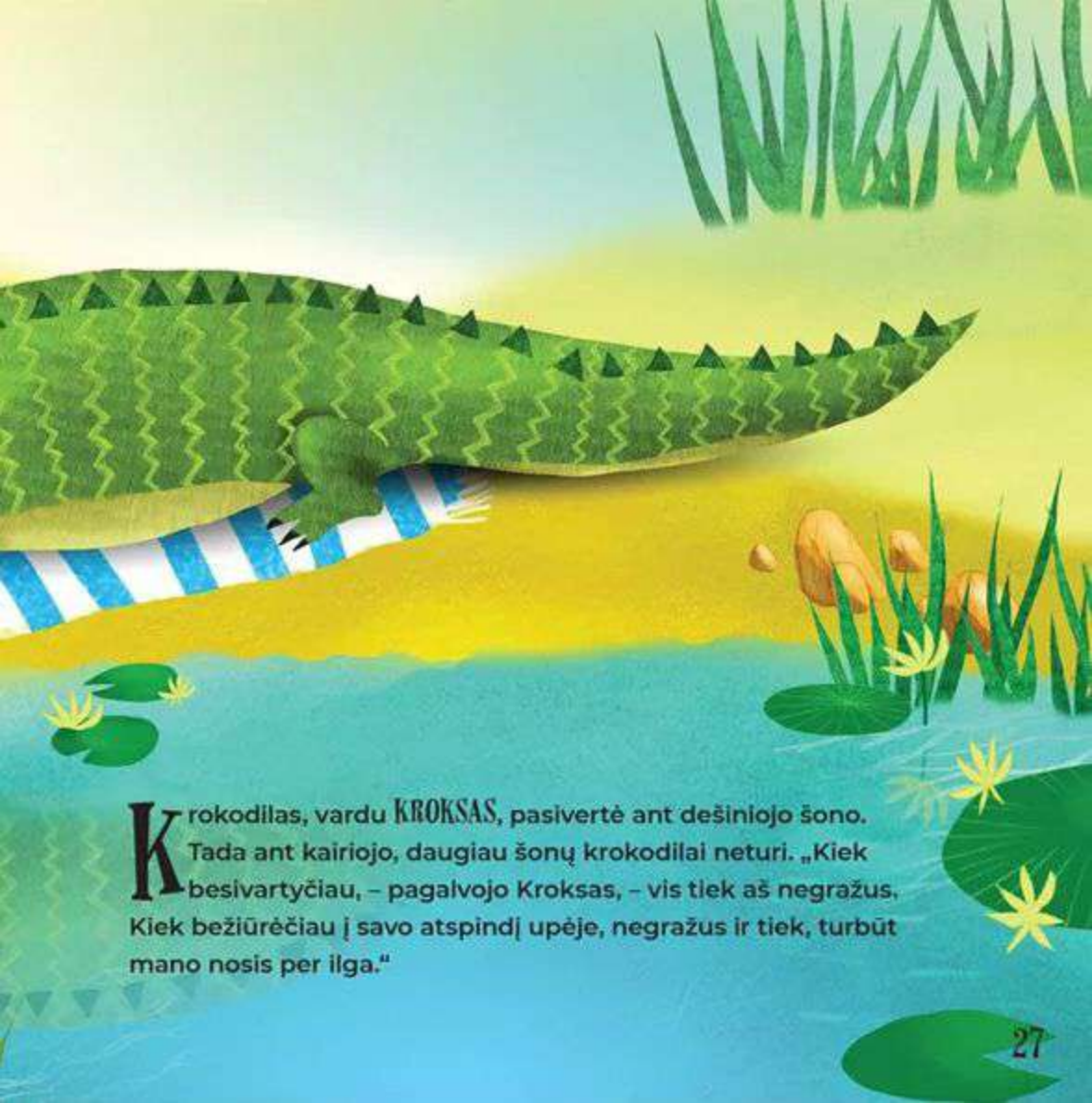
– Atsitūpiu pailsėti ir aplinkui miškas išaugo, –
stebisi **UDO**.

– Išėjau pasivaikščioti ir kažkokie balsai man girdisi, –
stebisi **DRA**.

– Geriau jau skrisiu toliau, – sako **UDO**.

– Geriau jau eisiu toliau, – sako **DRA**.

Krokodilas, vardu **KROKSAS**, pasivertė ant dešiniojo šono. Tada ant kairiojo, daugiau šonų krokodilai neturi. „Kiek besivartyčiau, – pagalvojo Kroksas, – vis tiek aš negražus. Kiek bežiūrėčiau į savo atspindį upėje, negražus ir tiek, turbūt mano nosis per ilga.“